

[Socialministeren]

dersøgelsen er den fjerde delundersøgelse i undersøgelsesprogrammet vedrørende børns anbringelse uden for hjemmet.

De øvrige undersøgelser omfatter rapporterne om familieplejen, anbringelsesforløb og kommunernes børnesager.

Projektet er startet sidst på sommeren 1991 og forventes afsluttet med udgangen af 1992.

Som anført i mit svar på det af spørgeren tidligere stillede spørgsmål (spørgsmål nr. S 52 i folketingsåret 1990-91) mener jeg, at det er vigtigt at have oplysninger om, hvordan det går med den gruppe børn og unge, der har været anbragt uden for hjemmet.

Det er yderst begrænset, hvad der i Danmark foreligger af efterundersøgelser af børn og unge, der har været anbragt uden for hjemmet, ligesom der til dato mangler tilstrækkelig repræsentative undersøgelser.

Socialforskningsinstituttets undersøgelse vil på et repræsentativt grundlag belyse virkningen af en tidligere anbringelse ved at vurdere, hvordan de unge, der har været anbragt uden for hjemmet, klarer sig i deres senere tilværelse sammenlignet med unge, der ikke har været anbragt uden for hjemmet.

Spm. nr. S 280

Til *justitsministeren* (10/12 91) af:

Ole Espersen (S):

»Hvornår vil ministeren eller anklagemyndigheden beslutte at erklære den rejste sigtelse mod ægteparret, der på grundlag af stavepladeudtalelsen var mistænkt for incest, for grundløs?«

Begrundelse

Den 4. juli 1991 anmodede spørgeren om gennemsyn af politirapporterne for at konstatere, på hvilket grundlag de pågældende var sigtet for incest.

Denne anmodning blev først imødekommet den 26. september 1991.

Herefter anmodede spørgeren i en skrivelse af den 10. oktober 1991 om, at sigtelsen nu blev erklæret grundløs efter den videnskabelige undersøgelse af staveplademoderne. Spørgeren har endnu ikke modtaget svar herpå, hvilket forekommer urimeligt i betragtning af den voldsomme belastning, det pågældende ægtepar har været udsat for.

Svar (13/12 91):

Justitsministeren (Engell):

Med hensyn til anklagemyndighedens praksis i sager, hvor påtale opgives, kan jeg helt generelt oplyse, at anklagemyndigheden i sager, hvor de tilvejebragte oplysninger ikke giver grundlag for objektivt at fastslå, hvad der er passeret – f.eks. som følge af modstridende vidneudsagn – selvsagt ikke har mulighed for direkte at konstatere, hvorvidt en indgiven anmeldelse har været grundløs. I sådanne tilfælde er det praksis, at påtalen opgives på bevists stilling i medfør af retsplejelovens § 723, stk. 1. Dette sker, selv om det har vist sig, at der intet grundlag har været for at rejse tiltale i anledning af den pågældende anmeldelse, når det pågældende handlingsforløb dog ikke har kunnet fastlægges objektivt.

Med hensyn til den konkrete sag, der nævnes i spørgsmålet, kan jeg oplyse, at rigsadvokaten ved sin afgørelse af 15. januar 1990 tiltrådte statsadvokatens opfattelse, hvorefter anmeldelsen ikke kan betegnes som grundløs. Rigsadvokatens afgørelse er ikke blevet indbragt for Justitsministeriet.

Af principielle grundé finder jeg således ikke i øvrigt at burde kommentere rigsadvokatens afgørelse.

Man vendte herefter tilbage til dagsordens punkt 16, der var:

16) Tredje behandling af lovforslag nr. L 1:

Forslag til finanslov for finansåret 1992.

Af finansministeren (Henning Dyremose).

Forhandlingen om ændringsforslagene genoptoges.

Forhandling

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Jeg synes lige, vi bør afrunde den debat, som blev afbrudt af spisepausen, og for at genopfriske den socialdemokratiske ordførers hukommelse på området kan jeg repetere, at spørgsmålet i al sin enkelthed er: Kan Socialdemokratiet, eller kan Socialdemokratiet ikke fremsætte eller være med i forslag, der har provenumæssige konsekvenser i 1992 uden regeringens godkendelse?